

PARASITES

parasitesfest@gmail.com

To parasites

εκτός από αυτό – οργανωμένο ΔΙΥ μουσικό εγχείρημα, είναι και μία παρέα ατόμων με άγριες διαθέσεις. Και τι σημαίνει αυτό; Ευτυχώς, έχουμε και πολιτική συνείδηση για τα μέρη που πρέπει να παιζει η μουσική. Η δική μας μουσική. Γνωρίζουμε, λοιπόν με ποιους δεν πρέπει να συνεργαστούμε. Ούτε με μαγαζιά, ούτε με ραδιοφωνικούς σταθμούς, αλλά κυρίως ούτε με τα κωλοκάναλα της τηλεόρασης. Τόσο, η ρυθμική κουλτούρα όσο, και η hip-hop γεννήθηκαν στον δρόμο και εξέφραζαν, στην αρχική τους μορφή όλη την κοινωνική σαπίλα της εποχής. Από τα freestyles στα γκέτο του Bronx, μέχρι τα κοινόβια των Πάνκριδων στην Αγγλία, η μουσική είχε και εξακολουθεί να έχει τον πιο αγνό και επαναστατικό χαρακτήρα.

Η μουσική για εμάς

Εξακολουθεί να ανήκει στους δρόμους, στις γειτονιές και στις πλατείες, στα στέκια και στις καταλίψεις. Εκεί όπου οι συναυλίες γίνονται με τους δικούς μας όρους και για τους δικούς μας λόγους. Κάνουμε συνειδητή ανάληψη ευθύνης για την εχθρική μας στάση απέναντι στην μουσική βιομηχανία και στους μπχανισμούς της. Και γιατί όχι άλλωστε;

Η μουσική βιομηχανία είναι σάπια από τις ρίζες της. Ακόμη και τα πιο μικρά μαγαζιά/ λαϊβάδικα λειτουργούν για το κέρδος. Από τους μπράβους στην πόρτα, όπου ουκ ολίγες φορές έχουν επιτεθεί σε συντρόφισσες/ους, την κακοπληρωμένη σερβιτόρα που δέχεται σεξιστικές επιθέσεις, μέχρι την τιμή των εισιτηρίων που δεν έχουν δυνατότητα όλοι να πληρώσουν και μένουν στην απ' έξω. Και δεν είναι μόνο τα μαγαζιά. Είναι και η τηλεόραση όπου τα μισά κανάλια ανήκουν σε πρεζέμπορες. Είναι και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί που επίσης παιζει η κομματική σαπίλα. Είναι και οι σπόνσορες που πληρώνονται για αέρα κοπανιστό. Είναι και οι δισκογραφικές εταιρίες που προωθούν το θέαμα παρά τη μουσική.

Πως λοιπόν μία μπάντα μπορεί να παίρνει μέρος σε όλο αυτό και να συνεργάζεται με αυτούς όρους;

Πως μπορεί να συμβαδίσει κάποιος, που έχει κοινωνική και πολιτική συνείδηση, με όλη την κουλτούρα της μουσικής βιομηχανίας;

Σίγουρα το Parasites δεν θα φέρει την μουσική επανάσταση ενάντια στα αφεντικά της μουσικής βιομηχανίας στο ελλαδιστάν. Ωστόσο, μπορεί ως συλλογικότητα να κάνει μικρά βήματα και να σταθεί με δυναμικότητα απέναντι τους. Οι τρόποι αν και απλοί θέλουν ιδρώτα και τρέξιμο. Αξίζει όμως, τον κόπο να στίνονται τα πάντα από εμάς. Αξίζει επίσης, οι μπάντες (ειδικά αυτές που έχουν κοινωνικό και πολιτικό στίχο) να στηρίζουν τα στέκια, τις καταλήψεις και τις γειτονιές τους.

Υ.Γ. : Δεν είμαστε εχθροί, ούτε ταξικοί αντίπαλοι με τις μπάντες και τα σχήματα που παίζουν σε μαγαζιά. Οι parasites όμως, αυτές είναι οι προτάσεις μας προς τις μπάντες. Στο κάτω κάτω σκοπός μας είναι να κτίσουμε σχέσεις μουσικής – αλληλεγγύης παρά να διαχωριστούμε.

